Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
48000 Koprivnica - Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-79/2025-76

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Sonji Gundić-Biškup kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćniku Franji-Krešimiru Šenjugu, odvjetniku iz Varaždina, radi isplate, nakon provedene usmene javne glavne rasprave zaključene dana 1. listopada 2025., u prisutnosti punomoćnice tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, te objavljene presude dana 5. studenoga 2026., temeljem odredbe čl. 335. st. 3. Zakona o parničnom postupku, istog dana

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, isplati iznos od 10.184,89 € sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe, pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne kamatne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i da tužitelju naknadi prouzročeni trošak ovog parničnog postupka, sve to u roku od 15 dana."

II. Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, dužan je naknaditi tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, trošak parničnog postupka u iznosu od 4.663,16 € (slovima:četiritisućešestošezdesettrieuraišestnaestcenti) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5. studenoga 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako

polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija.

Obrazloženje

1.Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika dana 15. studenog 2019., radi isplate.

1.1.U tužbi tužitelj navodi da se dana 12. siječnja 2009. oko 18:00 sati na otvorenom dijelu ceste, između Koprivnice i Štaglinca, dogodila prometna nesreća koju je zbog neprilagođene brzine skrivio Kazimir Kaurin, vozač teretnog vozila registarske oznake OS 166-HK s priključnim vozilom osiguranih kod tuženika, u kojoj je teške tjelesne ozljede zadobio Krunoslav Telebar, osiguranik tužitelja. Do nesreće je došlo uslijed naleta teretnog vozila na stražnji dio traktora kojim je upravljao osiguranik tužitelja, pravilno se krećući svojom desnom stranom kolnika. U ranije provedenom parničnom postupku sud je utvrdio da je za nastanak nesreće isključivo odgovoran osiguranik tuženika.

1.2. Rješenjem tužitelja poslovni broj 49 251 od 19. svibnja 2011. Krunoslavu Telebaru priznato je počevši od 8. travnja 2011. pravo na invalidsku mirovinu zbog nastanka profesionalne nesposobnosti za rad kao posljedica ozljede izvan rada u prometu, koja mirovina se nije isplaćivala zbog činjenice da se osiguranik nalazio u osiguranju. Po prestanku osiguranja mirovina je stavljena u tečaj s danom 18. svibnja 2011., te se isplaćuje do dana podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari.

1.3. Kako je isplatom invalidske mirovine za tužitelja nastala šteta, tužitelj je od tuženika istu namirio u mirnom postupku do zaključno 31. prosinca 2013. sukladno odredbama čl. 160. st. 1. i st. 5. u vezi čl. 163. st. 1. i 7. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj 102/2008 – NN 133/2013). Za razdoblje od 1. svibnja 2014. do zaključno 30. rujna 2016. tuženik je štetu podmirio 1. listopada 2019. nakon pravomoćno okončanog postupka broj P-185/2017, sukladno odredbama iz čl. 161. u vezi čl. 164. st. 1. i 5. Zakona o mirovinskom osiguranju uplatom svote od 75.941,12 kn.

1.4. Kako se invalidska mirovina korisniku Krunoslavu Telebaru isplaćuje i nakon 30. rujna 2016., za tužitelja je nastala nova šteta koju je tuženik dužan podmiriti. Prema izvodu iz poslovnih knjiga tužitelja za nastavno razdoblje od 1. listopada 2016. do zaključno 31. kolovoza 2019. imenovanom korisniku isplaćena je invalidska mirovina u ukupnoj svoti od 76.738,02 kn. Kako je u ranijem sudskom postupku za nastanak prometne nesreće, u kojoj

je osiguranik tuženika zadobio teške tjelesne povrede, utvrđena isključiva odgovornost osiguranika tuženika, tužitelj potražuje naknadu štete za navedeno razdoblje u ukupnoj svoti od 76.738,02 kn. Kako tuženik nastalu štetu odbija podmiriti u mirnom postupku, tužitelj podnoseći tužbu predlaže donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku da mu plati navedeni iznos. Podneskom od 4. listopada 2024. tužitelj je sredio tužbeni zahtjev, na način da je iznos potraživanja od 76.738,02 kn iskazao u važećoj valuti, u iznosu od 10.184,89 €.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje kao nespornu činjenicu da se dana 12. siječnja 2009. dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovalo vozilo registarske oznake OS 166-HK, za koje je vlasnik u trenutku nezgode imao kod tuženika sklopljen Ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti. Tuženik priznaje nespornim da je za nastanak štetnog događaja odgovoran vozač vozila osiguranog kod tuženika.

2.1. Međutim, tuženik osporava uzročnu vezu umirovljenja osiguranika tužitelja Krunoslava Telebara i predmetne prometne nezgode od 12. siječnja 2009., jer kod osiguranika tužitelja zadobivene ozljede nisu uzrokovale nesposobnost za rad. Iste nakon provedenog liječenja i rehabilitacije, ne rezultiraju općom, a ni profesionalnom nesposobnosti za rad i stoga tuženik osporava u cijelosti uzročnu vezu ozljeda osiguranika tužitelja i prijevremenog umirovljenja. Iz Rješenja tužitelja proizlazi da je osiguraniku tužitelja utvrđena profesionalna nesposobnost za rad, time da kod istog postoji i preostala radna sposobnost.

2.2. Tuženik nadalje smatra da se u konkretnom predmetu kao mjerodavno pravo treba primijeniti Zakon o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, broj 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013 i 152/2014 - dalje u tekstu: ZOOP). Tuženik se stoga protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti i to pozivom na odredbu čl. 27. st. 3. ZOOP-a. Tuženik se, isto tako, protivi da bi se na odnos između stranaka imale primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine", broj 157/2013) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014., s obzirom da tužitelj potražuje naknadu štete osnovom Rješenja o invalidskom umirovljenju koje je donijeto prije stupanja na snagu propisa koji predlaže primijeniti tužitelj. Ovim novim Zakonom tužitelj više ne potražuje razmjerni iznos mirovine kako je to ranije činio, nego puni iznos mirovine koji se isplaćuje osiguraniku, bez obzira na činjenicu da je njegov osiguranik za period do umirovljenja uplaćivao doprinose za mirovinsko osiguranje. Obveza tuženika regulirana je preuzetim Ugovorom o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru preuzetih ugovornih obveza koje su propisane Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu.

2.3. Tuženik osporava i visinu štete, smatrajući da je ista pogrešno utvrđena i obračunata. Ističe se i prigovor zastare, jer se u ovom slučaju ima primijeniti trogodišnji zastarni rok.

3. Nakon provedenog postupka ovaj sud je dana 29. studenoga 2024. godine donio presudu broj 653/2019-52 kojom je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužitelja. Povodom žalbe tužitelja Županijski sud u Puli donio je rješenje Gž-264/2025-2 dana 5. ožujka 2025. godine kojim je ukinuo pobijanu prvostupanjsku presudu u cijelosti i predmet ja vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. U ponovljenom postupku izvedeni su dokazi čitanjem preslike Presude Općinskog suda u Koprivnici broj K-151/09-11 od 23. travnja 2009. (list 4-9), zapisnika o očevidu (list 10-14), preslike Presude Općinskog suda u Koprivnici broj P-736/09-20 od 17. prosinca 2009. (list 15-19), Presude Županijskog suda, Stalne službe u Koprivnici broj Gž-924/11-2 od 17. veljače 2011. (list 20-22), Rješenja HZMO od 19. svibnja 2011. (list 23-26), Rješenja HZMO od 29. lipnja 2011. (list 27-28), Obrasca 6-R-Mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja invalidnosti od 12. travnja 2011. (list 29), obrasca 23-IN-nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti (list 31-33), hitnog pregleda (list 34-35), Presude Visokog trgovačkog suda u RH broj Pž-3579/2018-3 od 5. srpnja 2019. (list 36-38), izvješća o saldu duga HZMO-a od 14. listopada 2019. (list 39), potvrde o izvršenom plaćanju (list 40),obračuna isplate HZMO od 11. rujna 2019. (list 41), doznake (list 42-50), spisa Općinskog suda u Koprivnici broj K-151/09, P-736/09, P-600/10 i P-341/14, mirovinskog spisa broj 49251, nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dr. Dijane Poplašen od 15. siječnja 2021., nalaza istog vještaka od 6. rujna 2021., iskaz navedenog vještaka na ročištu od 1. ožujka 2022., nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Sanje Pernjak od 8. rujna 2024., te nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Slađane Srnec od 29. listopada 2025. godine.

5. Sud je savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 84/2008, 96/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022 i 155/2023, dalje u tekstu: ZPP), te je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti.

6. Među strankama nije sporno da se dana 12. siječnja 2009. dogodila prometna nesreća, u kojoj je teške tjelesne povrede zadobio Krunoslav Telebar, osiguranik tužitelja, te je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Koprivnici broj K-151/2009-11 od 23. travnja 2009. osiguranik tuženika Kazimir Kaurin, koji je upravljao vozilom osiguranim kod tuženika, proglašen krivim za navedenu prometnu nezgodu. Između stranaka nije sporno da za istu postoji isključiva odgovornost osiguranika tuženika Kazimira Kaurina, jer je upravljajući teretnim vozilom neprilagođenom brzinom u noćnim uvjetima vožnje prouzročio prometnu nesreću, u kojoj je Krunoslav Telebar zadobio povrede koje su teške naravi.

7. Isto tako, kao nesporno utvrđeno je da je osiguraniku tužitelja Krunoslavu Telebar Rješenjem tužitelja poslovni broj 49 251 od 19. svibnja 2011. priznato, počevši od 8. travnja 2011., pravo na invalidsku mirovinu zbog nastanka profesionalne nesposobnosti za rad kao posljedice ozljede izvan rada u prometu, a koja je stavljena u tečaj s danom 8. svibnja 2011., te se isplaćuje i kroz utuženo vrijeme.

8. Prema stavu ovog suda za odluku u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguranika štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime invalidske mirovine relevantne su odredbe Zakona o obveznim osiguranima u prometu ("Narodne novine", broj 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014; u daljnjem tekstu ZOOP) koji je na snazi u trenutku kada su izvršene isplate invalidske mirovine, jer šteta za tužitelja, nastaje sukcesivno svakom mjesečnom isplatom invalidske mirovine njegovom osiguraniku. Stoga, u ovoj pravnoj stvari nisu relevantne odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, broj 157/2013, 151/2014, 33/2015, 93/2015, 120/2016, 18/2018, 62/2018, 115/2018 i 102/2019 - u daljnjem

tekstu ZOMO-a), koji kao opći zakon uređuje odnose u sustavu mirovinskog osiguranja. Navedeni pravni stav o primjeni ZOOP-a, a ne ZOMO-a izrazio je Vrhovni sud RH u Odluci poslovni broj Rev-x 388/18 od 25. kolovoza 2020., zatim u Odluci poslovni broj Rev-5292/19 od 16. lipnja 2020. i u Odluci poslovni broj Rev-2320/15 od 21. svibnja 2019., a identičan pravni stav izrazio je i Visoki trgovački sud RH u Odluci poslovni broj Pž-10507/13 od 13. siječnja 2016., s time da napomenuti i Odluku Ustavnog suda RH poslovni broj U-I/988/1998 od 17. ožujka 2010., u kojoj Odluci je utvrđeno da je ZOMO opći zakon kojim se uređuju odnosi u sustavu mirovinskog osiguranja utemeljenog na generacijskoj solidarnosti, pa je posebnim zakonom dopušteno odstupiti od njegovih općih načela. Drugim riječima ZOOP u odnosu na opće odredbe ZOMO-a predstavlja lex specialis, pa vrijedi pravno načelo lex specialis derogat legi generali.

9. I u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-552/2022 od 17. svibnja 2022., zauzeto je pravno shvaćanje, da je za odluku u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja - prometne nezgode te da prije svega treba imati u vidu da je tuženik društvo koje se bavi poslovima osiguranja, između ostalih i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a sukladno odredbama ZOOP. Također da osiguravajuća društva nisu štetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju sa vlasnikom opasne stvari/motornog vozila imaju obvezu (u slučaju da su ispunjene ZOOP propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe/štetnika (konkretnog vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti je uređen posebnim zakonom i to ZOOP.

10. I u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1052/2023-3 od 20. prosinca 2023. upućuje se na primjenu odredbi ZOOP s obrazloženjem da se taj Zakon primjenjuje kada se odgovornost osiguratelja temelji na odredbama ZOOP, jer taj Zakon uređuje užu problematiku (odgovornost za štetu nastalu u prometu) od one propisane ZOMO koji propisuje odgovornost štetnika, odnosno osoba koje odgovaraju za štetnika, općenito. Radi toga, kao posebniji, valja primijeniti ZOOP.

11. Odredbom čl. 27. st. 1., st. 2., st. 3. i st. 4. ZOOP-a propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika i u granicama obveze preuzetih ugovorom o osiguranju, s time da se stvarnom štetom smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, pri čemu se razmjerni iznos mirovine utvrđuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO-a i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, a te odredbe odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

12. U nalazu i mišljenju od 8. rujna 2024. sudski vještak za računovodstvo i financije Sanja Pernjak izradila je specifikacije isplaćenih invalidskih mirovina Krunoslavu Telebaru za utuženo vrijeme, prema kojem je u razdoblju od 1. listopada 2016. do 31. kolovoza 2019. osiguraniku Krunoslavu Telebaru tužitelj isplatio ukupan iznos invalidske mirovine u visini od 76.738,02 kn, odnosno preračunato po službenom tečaju konverzije iznos od 10.184,89 €.

13. Iako vještak nije u cijelosti postupila po zadatku suda iz rješenja od 20. veljače 2023., te nije utvrdila razliku između mirovine koja je utvrđena Krunoslavu Telebaru rješenjem HZMO i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu za utuženo razdoblje od 1. listopada 2016. do 31. kolovoza 2019., sud nije pozivao vještaka da u cijelosti izradi zadatak, a ovo iz razloga jer su punomoćnici stranaka na ročištu 21. studenog 2024. učinili nespornim iznose isplaćenih invalidskih mirovina osiguraniku tužitelja.

14. Sud je proveo knjigovodstveno financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Slađani Srnec kako bi utvrdio postoji li, sukladno čl. 27 Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, razlika između mirovine koja je utvrđena Krunoslavu Telebaru rješenjem HZMO i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu kroz utuženo vrijeme.

15. Prema nalazu i mišljenju vještakinje Slađane Srnec od 29. listopada 2025. godine proizlazi da je osiguraniku tužitelja Krunoslavu Telebaru za obračunsko razdoblje od 1. listopada 2016. do 31. kolovoza 2019. isplaćena invalidska mirovina hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata u slučaju ozljede izvan rada u ukupnom iznosu od 10,184,89 EUR. U okviru vještačenja vještak je utvrđivao razmjerni iznos razlike između stvarno isplaćenih invalidskih mirovina Krunoslavu Telebaru i simuliranih invalidskih mirovina koje bi primao u slučaju povrede na radu. Tako vještak u nalazu navodi da simulirana mirovina za osiguranika tužitelja Krunoslava Telebara obračunata prema propisima koji se odnose na slučaj povrede na radu, sukladno odredbama važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju i Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata (ZOPHBDR), iznosi za isto obračunskog razdoblje 12.731,11 EUR, tako da razlika između visine mirovine obračunate prema propisima koji se odnose na slučaj povrede na radu i visine stvarno isplaćene invalidske mirovine u slučaju ozljede izvan rada iznosi 2.546,22 EUR. (12.731,11 – 10.184,89) Stimulirana mirovina za osiguranika tužitelja obračunata prema propisima koji se odnose na slučaj povrede na radu, sukladno odredbama važećeg Zakona o mirovinskom osiguranja (ZOMO) bez primjene posebnih prava ZOPHBDR, za isto obračunsko razdoblje iznosi 11.590,26 EUR. Razlika između visine mirovine obračunate prema propisima koji se odnose na slučaj povrede na radu (bez primjene posebnih prava ZOPHBDR- najniže mirovine hrvatskih branitelja) i visine stvarno isplaćene invalidske mirovine u slučaju ozljede izvan rada, za osiguranika Krunoslava Telebara iznosi 1.405,37 EUR (11.590,26 – 10.184,89). Usporednim prikazom iznosa po obje varijante utvrđeno je da bi, u slučaju da je invalidska mirovina osiguranika Krunoslava Telebara bila utvrđena kao posljedica povreda na radu, ovisno o primijenjenim popisima, visina mirovinskih primanja bila veća od stvarno isplaćenih i to za razdoblje od 1. listopada 2016. do 31. kolovoza 2019. prema varijanti a – primjena ZOPHBDR uz promjenu mirovinskog faktora sa 0,8 na 1,0 u iznosu od 2.546,22 EUR dok prema varijanti b - primjena ZOMO uz 40 godina staža bez posebnih prava ZOPHBRD, u iznosu od 1.405,37 EUR.

16. Kako stranke nisu prigovarale matematičkom izračunu vještaka te nisu tražile da se vještakinja sasluša na ročištu sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Slađane Srnec jer je isti izrađen u skladu sa pravilima struke i prema zadatku suda.

17. Prema čl. 27. ZOOP obveza tuženika postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine koja se isplaćuje osiguraniku HZMO bio veći od razmjernog iznosa mirovine koja se isplaćuje zbog umirovljenja zbog povrede na radu. Kako iz nalaza i mišljenja vještaka Slađane Srnec proizlazi da je u svakom slučaju invalidska mirovina koju je u utuženom razdoblju primao osiguranik tužitelja Krunoslav Telebar manja od invalidske mirovine koju bi isti primao u slučaju povrede na radu za tužitelja nije nastala stvarna šteta sukladno čl. 27. st. 3. i st. 4. ZOOP-a, za koju odgovara tuženik kao osiguravajuće društvo. Stoga je sud odbio tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan na način naveden u točki I. izreke presude.

18. Tužitelj nije tražio naknadu parničnog troška, dok je tuženik zatražio naknadu parničnog troška prema troškovniku predanom u spis.

18.1. U odnosu na zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka sud je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a i odredbe čl. 155. st. 1. i st. 2. ZPP-a, tuženiku dosudio trošak parničnog postupka u iznosu od 4.663,16 €, sukladno vrijednosti predmeta spora, uspjehu u sporu i zatraženom trošku. Nužni parnični trošak tuženika utvrđen je temeljem važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/2023; dalje OT) i to za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 €, za sastav obrazloženih podnesaka od 13. travnja 2021., 7. listopada 2024., 25. studenoga 2025. i 28. rujna 2026., svaki u iznosu od 200,00 € temeljem Tbr. 8/1 OT, za zastupanje punomoćnika na ročištima 1. ožujka 2022., 27. kolovoza 2020., 6. rujna 2022., 14. veljače 2023. i 21. studenog 2024., 8. travnja 2025. i 12. ožujka 2026., za svako iznos od 200,00 € temeljem Tbr. 9/1 OT, za zastupanje na ročištima 4. ožujka 2020., 21. travnja 2021., 14. rujna 2021. i 12. svibnja 2022. za svako iznos od 100,00 € temeljem Tbr. 9/2 OT, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 700,00€. Tuženiku je priznat trošak predujmova za vještačenja u ukupnom iznosu od 1.163,16 €, koji su tuženiku dosuđeni u cijelosti, s obzirom da su se vještačenja provodila u odnosu na prigovore tuženika na pravni osnov s kojim tužitelj nije uspio u sporu. Tuženiku nije dosuđen trošak podnesaka od 29. listopada 2020., 20. rujna 2021., 21. veljače 2022., 8. ožujka 2022. i 20. svibnja 2022., jer se radi o podnescima koji nisu sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a bili potrebni za vođenje ovog postupka. Na navedeni iznos parničnog troška tuženiku je dosuđena zakonska zatezna kamata temeljem čl. 29. st. 2. ZOO-a od donošenja prvostupanjske presude 5. studenoga 2026., pa do isplate. Stoga je odlučeno na način naveden u točki II. izreke presude.

19. Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

Koprivnica, 05. studenoga 2026.

Sutkinja:
Sonja Gundić-Biškup

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.
Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.
Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:
1. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, n
2. Odvjetnik Franjo-Krešimir Šenjug, Varaždin

SONJA GUNDIĆ-BIŠKUP

Elektronički potpisano: 05.11.2026T14:26:14 (UTC:2026-11-05T13:26:14Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 752799b4-748d-4aa7-a4fe-a7a53293cf04

Općinski sud u Koprivnici

Broj zapisa: **9-3088f-b8048**

Kontrolni broj: **0c23f-2abcd-81c18**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.